

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců: JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **V. P., státní příslušnost Ukrajina**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem v Praze 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o:

- I. **U r č u j e se**, že provedený zásah, odepření nahlédnutí do spisu žalovaného sp. zn. OAM-268/ZR-2015 dne 16. 3. 2015 Mgr. Pavlu Kehlovi, v zastoupení zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta, byl nezákonný.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342 Kč k rukám zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 17. 3. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu a žádal, aby soud určil, že odepření nahlédnutí do spisu sp. zn. OAM-268/ZR-2015, kterého se mělo Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, dopustit dne 16. 3. 2015, představuje nezákonný zásah. Nezákonným zásahem žalobce tedy označil procesní úkon žalovaného správního orgánu,

kterým neakceptoval zástupcem zástupce předloženou plnou moc udělenou právnímu zástupci.

Žalobce uváděl, že dne 16. 3. 2015 se dostavil substituent jeho zmocněného zástupce Mgr. Petra Václavka, a to Mgr. Pavol Kehl, advokát, č. osvědčení: 16178, k objednanému termínu na pracoviště žalovaného Chodov za účelem nahlédnutí do spisového materiálu v souladu s § 38 správního řádu. Mgr. Kehl předložil originál plné moci, která je generální plnou mocí a zmocňuje Mgr. Václavka ke všem právním úkonům.

K žalobě připojil protokol o ústním jednání, v němž zástupce žalobce uvádí, že dne 16. 3. 2015 správním orgánem mu bylo odepřeno právo podle § 38 správního řádu nahlédnout do spisu ve věci sp. zn. OAM-268-7/ZR-2015.

Dále připojil fotokopii plné moci, kterou žalobce zmocňuje k zastupování Mgr. Petra Václavka, advokáta v Praze 1, obsahující strojopisné, resp. předtiskové, zmocnění pro Mgr. Marka Čechovského, advokáta v Praze 1. Ručně je potom připsán Mgr. Pavol Kehl, advokát, ČAK: 16178.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 2. 7. 2015 navrhl, aby soud žalobu zamítnul jako nedůvodnou s tím, že vydal dne 17. 3. 2015 usnesení, kterým bylo Mgr. Kehlovi zmocněnému zástupce advokáta žalobce zástupce Mgr. Petra Václavka odepřeno nahlédnutí do spisu, neboť předložená plná moc neosvědčuje zmocněného, že by bylo zmocnění skutečně dáno a nelze jej považovat za osobu určenou zastupovat v daném případě. Nemělo tedy být doloženo řádné zastoupení. Proti tomuto usnesení zástupce žalobce podal dne 23. 3. 2015 odvolání, které bylo postoupeno odvolacímu orgánu, tj. Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, kde je vedeno pod sp. zn. MV-68658PSO-2015.

Žalovaný poukazoval na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j 8 Aps 6/2007 – 247, podle něhož posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ve smyslu § 82 soudního řádu správního, je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 27. 8. 2015, při nichž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadený zásah žalovaného podle § 87 odst. 1 soudního řádu správního a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, neboť rozhodoval pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 84 odst. 1, 2 soudního řádu správního žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda žaloba byla podána včas. Z předloženého správního spisu soud ověřil, že k předmětné události došlo dne 16. 3. 2015. Žaloba podaná dne 17. 3. 2015 byla tedy podána včas. Soud se poté zabýval otázkou důvodnosti žaloby.

Podle § 82 soudního řádu správního každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Ve správním spisu je založeno usnesení vydané Ministerstvem vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, dne 17. 3. 2015, č. j. OAM-268-10/ZR-2015, jímž bylo Mgr. Pavolu Kehlovi, advokátnímu koncipientovi advokátní kanceláře Čechovský a Václavek, s.r.o. se sídlem Opletalova 25, Praha 1, ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, účastníka řízení pana V. P., nar. X, státní příslušnost Ukrajina, **odepřeno podle § 38 odst. 5 správního řádu nahlédnutí do spisu** vedeného v záhlaví uvedeným správním orgánem pod sp. zn. OAM-268/ZR-2015, neboť není účastníkem řízení, nebylo prokázáno zmocnění k zastoupení žadatele ani mu nesvědčí právní zájem či jiný vážný důvod.

V odůvodnění se konstatuje, že předložená tištěná plná moc byla účastníkem řízení udělena Mgr. Petru Václavkovi, advokátu v Praze 1, pro zastupování žadatele při všech úkonech v řízeních vedených před správním orgánem. Mgr. Petr Václavek na stejném dokumentu dále ve stejném rozsahu zmocnil Mgr. Marka Čechovského, advokáta v Praze 1, což stvrdil svým podpisem a razítkem advokátní kanceláře. Pod tímto tištěným vyjádřením zmocnění bylo následně dopsáno rukou “Mgr. Pavla Kehla, advokáta, ČAK: 16178“ a další razítko s podpisem, který se však neshodoval s podpisem Mgr. Petra Václavka. Potom žalovaný uvedl, že předložená plná moc dle názoru správního orgánu neosvědčuje, že bylo zmocnění k zastupování panu Mgr. Kehlovi skutečně dáno, a proto správní orgán nemohl a zatím nemůže Mgr. Pavolu Kehlu považovat za osobu, která by byla oprávněna žadatele v řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zastupovat. Usnesení obsahuje poučení o opravném prostředku.

Ze správního spisu potom soud ověřil, že Mgr. Pavol Kehl proti citovanému usnesení podal dne 23. 3. 2015 odvolání, v němž mj. uvádí, že pod dopiskou “Mgr. Pavla Kehla, advokáta, ČAK: 16178“ a dalším razítkem je jeho vlastnoruční podpis, kterým stvrdil zmocnění.

Podle § 26 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, advokát se v rámci svého pověření může dát zastoupit jiným advokátem (odst. 1). Nestanoví-li zvláštní předpis jinak, může advokáta při jednotlivých úkonech právní pomoci zastoupit i zaměstnanec advokáta nebo advokátní koncipient (odst. 2).

Podle § 25 občanského soudního řádu zástupcem si účastník může vždy zvolit advokáta. Advokátu lze udělit pouze plnou moc pro celé řízení (dále jen "procesní plná moc") (odst. 1). Advokát je oprávněn dát se zastupovat jiným advokátem nebo, s výjimkou případů, v nichž je zastoupení advokátem podle tohoto zákona povinné, advokátním koncipientem nebo svým zaměstnancem jako dalším zástupcem (2).

Z citovaných právních předpisů vyplývá, že zástupcem (zmocněncem) si účastník řízení může zvolit advokáta. Zákon o advokacii upravuje podmínky, za nichž mohou být poskytovány právní služby, a poskytování těchto právních služeb advokáty. Podle § 16 zákona o advokacii je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Podle § 3 odst. 2 zákona o advokacii advokáti poskytují právní služby ve všech věcech. Advokátovi je možné udělit pouze tzv. procesní plnou moc, nikoliv pouze plnou moc omezenou toliko na některé úkony. Za procesní plnou moc je třeba považovat i plnou moc udělenou pouze pro určitou část řízení (před soudem prvního stupně, pro řízení odvolací apod.), opravňuje-li advokáta ke všem úkonům, které může vykonat účastník. Advokát, na rozdíl od ostatních zmocněnců (s výjimkou notáře), je oprávněn dát se zastupovat jiným advokátem nebo advokátním koncipientem či svým zaměstnancem jako dalším zástupcem (tzv. substitute). V případě povinného zastoupení (§ 241 odst. 1 občanského soudního řádu) však tímto dalším zástupcem může být pouze advokát.

Správní řád, podle něhož probíhalo řízení před žalovaným správním orgánem, obsahuje ustanovení § 33 odst. 3, podle něhož *zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*

V inkriminované věci zmocnitel, žadatel ve správním řízení V. P., udělil plnou moc Mgr. Petru Václavkovi dne 10. 3. 2015 na předtištěném formuláři, v níž se výslovně uvádí, že zmocnitel bere na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn si ustanovit za sebe zástupce a pokud jich ustanoví více, souhlasí, aby každý z nich jednal samostatně. Dále je zde tiskem uvedeno, že zmocněnec zmocnění přijímá a zmocňuje dále ve stejném rozsahu: Mgr. Marka Čechovského, advokáta. Podpis Mgr. Václavka a razítko. Dodatečně je ručně dopsáno "Mgr. Pavla Kehla, advokáta, ČAK: 16178" s jeho podpisem a razítkem. V původní procesní plné moci je tedy výslovně dovoleno, že zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě.

Skutečnost, že zmocněnec zmocněnce nepředložil dne 15. 3. 2015 správnímu orgánu substituční plnou moc, jak by bylo nesporně v souladu s citovaným ustanovením § 33 odst. 3 správního řádu, nýbrž původní plnou moc zmocnitele s ručně dopisovaným: "Mgr. Pavla Kehla, advokáta, ČAK: 16178", nebyl zcela korektní postup vůči správnímu orgánu. Bezchybný postup by byl, kdyby Mgr. Pavol Kehl správnímu orgánu předložil substituční plnou moc podepsanou zmocněným Mgr. Petrem Václavkem, advokátem v Praze 1, tak, jak to koneckonců učinil v řízení před soudem dne 27. 8. 2015. Nicméně tato skutečnost neznamenal, že by v inkriminované věci nebyl zástupcem zástupce Mgr. Petra Václavka a Městský soud v Praze v této souvislosti odkazuje na judikaturu obecných soudů.

Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. února 2006, sp. zn. 29 Odo 678/2003, občanský soudní řád neukládá zastoupenému, ani zástupci, jímž je advokát, a ani dalšímu zástupci advokáta (§ 25 odst. 2 občanského soudního řádu) povinnost doložit další zastoupení

advokáta pouze písemnou plnou mocí jen pro určité úkony. Jestliže další zástupce advokáta nedoložil oprávnění k zastupování již při právním úkonu, který ve věci učinil (§ 32 odst. 1 občanského soudního řádu), může mít následný průkaz dalšího zastoupení i podobu písemného sdělení takto zastoupeného advokáta, že dalšího zástupce k provedení příslušného jednotlivého úkonu nebo jednotlivých úkonů zmocnil.

Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu tedy vyplývá, že event. nedostatky při doložení zastoupení dalším zástupcem při prvním úkonu lze zhojit při úkonu následujícím.

Lze tedy uzavřít s tím, že postup správního orgánu dne 16. 3. 2015 nebyl v souladu se zákonem, když žalovaný správní orgán neakceptoval zástupcem zástupce předloženou plnou moc udělenou právnímu zástupci.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Aps 6/2007 – 247, jehož se dovolával žalovaný správní orgán, posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ve smyslu § 82 soudního řádu správního, je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.

Podle ustálené judikatury je tedy aktivně legitimována k podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu každá osoba, která tvrdí, že byla tímto zásahem, pokynem či donucením přímo zkrácena na svých právech. Soud proto v rámci úvahy o splnění podmínek řízení zkoumá pouze toto tvrzení, nikoliv už jeho důvodnost, neboť ta je předmětem vlastního meritorního posouzení věci.

V inkriminované věci není tedy sporu o tom, že žalovaný správní orgán dne 16. 3. 2015 pochybil, bezprostředně po tomto svém pochybení dne 17. 3. 2015 vydal usnesení o odeprání dle § 38 odst. 5 správního řádu nahlédnout do spisu žalobce, plnou moc neakceptoval.

Žalobce v podané žalobě namítal, že podle jeho názoru bylo nezákonně zasaženo do jeho práv a postavení, když zástupci jeho zástupce nebylo umožněno nahlédnutí do spisového materiálu vedeného pod sp. zn. OAM-268/ZR-2015 a došlo tak k porušení § 38 správního řádu.

Předmětem sporu je zde skutečnost, zda se ze strany žalovaného jednalo o faktický nezákonný zásah veřejné moci do práv osob ve smyslu § 82 soudního řádu správního, před kterým je poskytována podle předmětného ustanovení soudní ochrana.

Podle § 82 soudního řádu správního je aktivně legitimován se žalobou u soudu domáhat ochrany proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, nebo určení toho, že zásah byl nezákonný, každý, kdo tvrdí, že byl jím přímo zkrácen na svých právech. Citované ustanovení používá výrazu zásah samostatně, odděluje od něj dále pokyny a donucení; na druhou stranu současně uvádí zásah jako legislativní zkratku. Obecně tyto pojmy nedefinuje ani soudní řád správní, ale ani správní řád. Přesná definice ani není možná, protože pod pojem zásahu spadá velké množství faktických činností správních orgánů, ke kterým jsou různými zákony oprávněny. Jde o úkony

neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny (typicky v dopravě), bezprostřední zásahy (při ohrožení, při demonstraci, příkazy ke zjednání nápravy), zajišťovací úkony atd.; tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu. Kromě neformálnosti samotného zásahu je neformální i donucení v případě nerespektování pokynu či příkazu (když ovšem i donucení je zahrnuto pod legislativní zkratku „zásah“).

Při přezkumu žaloby proti nezákonnému zásahu je nutno vycházet z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Pojmové znaky nezákonného zásahu musí být naplněny kumulativně (viz, i přes novelizovanou úpravu řízení dle části třetí hlavy druhé dílu třetího soudního řádu správního, principiálně stále použitelný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. března 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publikovaný pod č. 603/2005 Sb. NSS), aby bylo možno hovořit o důvodnosti žaloby. Jakmile je, byť i jen jeden z pojmových znaků nezákonného zásahu vyvrácen, ztrácí smysl hodnotit znaky další.

Žaloba podle § 82 a násl. soudního řádu správního je důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. soudního řádu správního poskytnout.“ Ustanovení § 82 soudního řádu správního bylo s účinností ode dne 1. 1. 2012 novelizováno tak, že šestá podmínka již není pojmovým znakem nezákonného zásahu. Ochrany před nezákonným zásahem se lze nyní domáhat i v případě, že zásah nebo jeho důsledky již netrvají ani nehrozí jeho opakování; v takovém případě se lze domáhat toho, aby soud určil, že provedený zásah byl nezákonný.

Aktivně legitimován k ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu je v řízení o žalobě na ochranu před tímto nezákonným zásahem ten, kdo byl přímo zkrácen na svých právech. Podle § 2 soudního řádu správního poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Z uvedeného je zřejmé, že se nemůže jednat o jakýkoliv zásah správního orgánu vyvolávající pocit nejistoty či ohrožení, ale pouze o takový zásah, který je způsobilý zasáhnout do sféry veřejných subjektivních práv žalobce ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Aps 1/2005-65.

V inkriminované věci se žalobce domáhá určit, že postup žalovaného, kterým odmítnul akceptovat plnou moc udělenou žalobcem zmocněnci zmocněnce dne 10. 3. 2015, byl nezákonný.

Městský soud v Praze na základě znění ustanovení § 82 soudního řádu správního a v intencích citované judikatury Nejvyššího správního soudu shledal, že žalobce byl naříkaným postupem žalovaného zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. Žalovaný správní orgán odmítnul dne 16. 3. 2015 nahlédnutí do spisu a svým usnesením ze dne 17. 3. 2015 vyznamenal žalobce o neakceptaci jím předložené plné moci, která dle jeho názoru nesplňovala

zákonem stanovené podmínky. Postup žalovaného dne 16. 3. 2015 představuje procesní úkon, jímž žalovaný zajistil průběh správního řízení, když žalobce uvědomil o skutečnosti, že Mgr. Pavol Kehl není účastníkem řízení, nebylo prokázáno zmocnění k zastoupení žadatele ani mu nesvědčí právní zájem či jiný vážný důvod.

Žalobcem označený postup žalovaného byl shledán jako nezákonný zásah, když jím bylo zasaženo do veřejných subjektivních práv žalobce, byť se jedná o pouhý procesní úkon žalovaného.

Městský soud v Praze v inkriminované věci zkoumal, zda vůbec jsou dány podmínky pro to, aby se soud podanou žalobou, jako žalobou na ochranu před nezákonným zásahem zabýval. Ze správního spisu je zřejmé, že zástupci zástupce žalobce bylo postupem žalovaného správního orgánu dne 16. 3. 2015 odepřeno nahlédnout do správního soudu osoby, kterou zastupoval, přičemž však usnesení o tomto postupu bylo vydáno až následující den, tj. 17. 3. 2015, a k doručení žalobci, resp. jeho zástupci bylo vypraveno až další následující den, tj. konkrétně dne 18. 3. 2015. Byla-li tedy žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podána dne 17. 3. 2015, stalo se tak za situace, kdy žalobce neměl a ani nemohl mít vědomost o tom, že usnesení, jímž bylo odepření nahlédnout do spisu, existuje, že bylo vydáno, že bylo vypraveno, když navíc v onen den, tj. 17. 3. 2015 ještě ani vypraveno nebylo. Takže soud má za to, že žalobce postupoval v souladu s tehdy platným skutkovým a koneckonců i právním stavem, jestliže se tedy proti postupu žalovaného, který spočíval v tom, že mu bylo fakticky odepřeno nahlédnout do spisu, aniž by o tom bylo jakkoliv rozhodnuto, formálně, domáhal žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.

Pro úplnost lze konstatovat, že pravděpodobně by soud rozhodoval jinak, kdyby žaloba byla podána za stavu, když by už žalobce věděl, že o onom odepření nahlížení do spisu bylo vydáno příslušné usnesení.

Potom za toho stavu věci se Městský soud v Praze zabýval otázkou, zda je žaloba důvodná, zda tvrzený zásah byl nebo nebyl zákonný, resp. nezákonný. V této záležitosti se soud ztotožnil s argumentací žalobce v podané žalobě, když je zřejmé, že k tomu nahlížení do spisu se dostavil zástupce žalobce, resp. substituující zástupce, advokát, a předložil plnou moc, ze které vyplývá, že žalobce V. P. udělil plnou moc ke svému zastupování Mgr. Petru Václavkovi a ten, jakožto advokát, zmocnil ke svému zastupování mj. Mgr. Pavla Kehla. Z citovaného ustanovení zákona o advokacii vyplývá, že advokát má na takový postup právo, že tedy zákon o advokacii výslovně dovoluje advokátovi nechat se zastupovat jiným advokátem, a že tedy takto plnou moc lze pro takové zastupování vystavit. Za tohoto stavu věci podle názoru soudu nebyl důvod k tomu, aby s odkazem na vady plné moci, nebo na to, že osoba, která se dostavila k nahlížení, neprokázala své zmocnění, aby jí bylo nahlížení odepřeno.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto v souladu s § 87 odst. 2 soudního řádu správního určil, že provedený zásah je nezákonný tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 soudního řádu správního, žalobce měl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představuje soudní poplatek ve výši 2.000 Kč a dále odměna za zastoupení advokátem, a to tři úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby a

účast při jednání) a 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), písm. d), § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se náhrada nákladů za zastoupení o částku 2.142 Kč, představující daň z přidané hodnoty ve výši 21%. Celkem náklady řízení představují částku 14.342 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. srpna 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová